

Spovedanie

Val

-Părinte, am venit să fiu iertat,
Cum sunt eu bun și plin de nenoroc,
Făcui fără să vreau un mic păcat
Cu-n braț de lemne bune pentru foc...

-Da' spune fără teamă, măi Vasile,
Ai doborât în sat vr'un pom uscat?!
Că te cunosc de-atâția ani de zile
Și altul nu-i ca tine mai curat...

-Părinte, știți, eu anul ce-a trecut,
Tot la pădure lemne am tăiat,
Având și car, și boi, și priceput,
Le-am și cărat la oamenii din sat,

-Cumva te-a pus satana ca să furi
Vreo buturugă sau niscăi surcele?!...
Ferească Dumnezeu de ce-ai să-nduri,
Nici dracu' nu te scapă de belele!

-Da' nici prin gând părinte de furat!
Eu lemne am grămadă sub pridvor,
Dar iubitor și milostiv am dat
Unei personae fără ajutor,

-Păi ăsta nu-i păcat, e creștinește!
Tu vii la mine ca un păcătos?!
Mai bine du-te și te răcorește
Cu un rachiu la cârciuma din dos!...

-Da' stați părinte, că n-am terminat!
Am pus un braț baban de lemne-n car
Și mai apoi, cum dracu' s-a-ntâmplat,
Că doar mă știți cât sunt de gospodăru,

Le-am descărcat din car, le-am și crăpat,
La văduva lu' Ion, de sub pripor,
De mila ei, gândind la răposat
Că a lăsat-o fără ajutor...

-Și-apoi, și-apoi? că m-ai înfierbântat,
(Întreabă popa mort de curios)
Spre casă înțeleg că ai plecat

Da'...nu pe lângă boi cumva pe jos!?

-Nu vă grăbiți așa tare părinte!
Că i-am aprins și focu', m-a cinstit
Cu vin d-ăl vechi și câteva plăcinte,
Pân-ce odaia bine s-a-ncălzit,

Și tot băgând pe foc, o văd părinte
Că-mi dă cămeșa jos, sub ochii mei(!)
Ițarii îi dădui eu mai 'nainte,
Mă cam strângeau, ce o fi fost cu ei!?

Și-apoi s-a întâmplat...ce s-a-ntâmplat
În fața sobei, goală ea și eu...
Da' a fost bineeee, n-o zic cu păcat,
L-aș supăra cumplit pe Dumnezeu!...

-O, Doamne, iartă-l, vai ce păcătos!
Și-o fi pierdut chiar mințile pesemne,
De a ajuns ițarii să-i dea jos,
Făcând risipă de atâtea lemne!

Da' spune-mi tu cinstit, bade Vasile,
S-a întâmplat cumva să fie-n post?!
Că le ardea în două sau trei zile
Femeia, și cu grijă, și cu rost...

-Precis să zic, nu îmi mai amintesc,
Dar, de e bai, chiar și de două ori
Pe dește iaca stau să socotesc:
...din august ce-a trecut...până în zori!

Valeriu Cercel